

TEKST 46: Al-Tabari om ødelæggelse af kirker og diskrimination under Harun al-Rashid

Ifølge den muslimske krønikeskriver Muhammad ibn Jarir al-Tabari (838–923) påbegyndte kalifen al-Rashid i 807 en kampagne mod kristne og jøder.

- 5 I dette år beordrede al-Rashid¹ kirkerne i grænseregioner nedrevet, og han skrev til al-Sindi b. Shahik² og beordrede ham til at tvinge dhimmierne³ i fredens by [Jerusalem] til at skille sig ud fra muslimerne i deres almene udseende i forbindelse med deres påklædning og deres ridedyr.

J. M. Rosenløv: *Kalifatet – Dets ekspansion og det muslimske herredømme i Palæstina og Syrien* (2014)

10

Afs. 712-713. Her efter *The History of al-Tabari*, vol. XXX (*The 'Abbasid Caliphate in Equilibrium*), overs. C. E. Bosworth, New York 1989, s.268.

¹ Harun al-Rashid, kalif 786-809

² *al-Sindi b. Shahik*: (d. 854) fremtrædende person i det abbasidiske styre.

³ *Dhimmier*: *ahl al-dhimma*, beskyttelsens folk. Især jøder og kristne, der lever under muslimsk herredømme og som modydelse for beskyttelse betaler en særlig kopskat samt er pålagt en række restriktioner mht. religionsudøvelse, bestridelse af offentlige hverv etc.